

РЕШЕНИЕ

№ 3121

гр. София, 11.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 11.05.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на
прокурора Димитър Младенов, като разглежда дело номер **1754** по описа за
2012 година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 05. 01. 2012 г. по НАХД № 9693 / 2011 г., Софийски районен съд, НК, 103
състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 05-70 / 31. 03. 2011 г., издадено
от директора на ТД на НАП - С., с което на [фирма], БУЛСТАТ[ЕИК], е наложена
имуществена санкция в размер на 500 лв., за нарушение на чл. 7, ал. 3 от КСО, на
основание чл. 355, ал. 5 от КСО.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба [фирма], в която
се моли решението да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

В хода на производството, на основание чл. 227 от ГПК, е конституиран като касатор
по делото [фирма], ЕИК[ЕИК].

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не се явява и не се представлява. От
същия са постъпили писмени бележки по съществото на спора.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението
на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства,
доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна
страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото

показанията на свидетелите В. и Г. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на първоинстанционния съд.

Обжалваното наказателно постановление е издадено затова че на 14. 03. 2011 г., в [населено място], офис „С.“ на ТД на НАП С., при извършена проверка се установило, че лицето в качеството му на осигурител по чл. 5 от КСО, за месец 11. 2010 г. не е внесъл по сметка на ТД на НАП осигурителните вноски дължими съгласно чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО от осигурителя и осигурените лица за наетите от него работници и служители по трудови правоотношения в законоустановения срок по чл. 7, ал. 3 от КСО.

На 16. 03. 2011 г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен срещу подпис на жалбоподателя, в който нарушението било квалифицирано като такова на чл. 7, ал. 3 от КСО.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 05-70 / 31. 03. 2011 г. от директора на ТД на НАП - С..

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Мотивите на въззивното решение съдържат и точно установена фактическа обстановка по делото, съответстваща на събраните доказателства, и правилни изводи, направени въз основа на установените факти, които настоящият състав възприема изцяло.

Неоснователни са доводите на касатора, че следвало дължимите осигуровки да се прихванат по реда на чл. 128 от ДОПК, с подлежащия на възстановяване ДДС. По делото са представени два броя АПВ, които обаче не обхваща процесния период на м. 11. 2010 г.

Разпоредбата на чл. 7, ал. 3 КСО, задължава работодателят при начисляване на възнагражденията, да внесе осигурителните вноски за сметка на осигурителя и за сметка на осигуреното лице до края на месеца, през който е извършено начисляването на заплатите.

В същото време, е безспорно, че дружеството не е внесло дължимите осигуровки, въпреки че заплатите са начислени, видно от саморъчно попълнената декларация от управителя на дружеството.

Следователно тъй като крайният срок е посочен в закона, касатора е осъществил административното нарушение веднага след изтичането му.

Неоснователно е и твърдението на касатора, че АУАН не е връчен редовно, тъй като

същия е връчен на лице надлежно упълномощено с пълномощно с нотариална заверка на подписите.

Предвид горното, се установява, че извършеното нарушение е обективизирано по несъмнен начин, респективно НП не е издадено в нарушение на материалните правила, същото е правилно и законосъобразно, поради което районният съд правилно го е потвърдил.

Предвид липсата на други изложени касационни основания и съобразно чл. 218, ал. 1 от АПК, подадената касационна жалба е неоснователна.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 05. 01. 2012 г. по НАХД № 9693 / 2011 г., на Софийски районен съд - Наказателна колегия, 103 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.